

(Continuare din pag. 15: ABBA the Exhibition.)

În Suedia s-au petrecut multe lucruri în acești 25 de ani. În 1974 lumea era încă sub influența evenimentelor de rebeliune stângistă ce avuseseră loc în 1968 și a radicalizării de către guvernarea social-democrată a Statului Suedez al Bunăstării. Aci trebuie explicat că prin politica dusă de social-democrația suedeză sub numele de Statul Suedez al Bunăstării se înțelege o politică de stat în care contribuabilii, în loc să aibe condiții politice de a se descurca singuri economic, ca urmare a unor impozite pe venit și avere mari aplicate pe toți și fiecare în parte, sunt făcuți dependenți de ajutoare economice de la stat (ajutor social, alocații pentru copii, ajutor de chirie, ajutor de boală, ajutor de grădiniță, ș.a.m.d.) pentru a avea un minim de trai asigurat, iar că prin Bunăstare se înțelege Dependenta de Ajutor Economic, și nu Belșug. Avem aici de fapt un exemplu de mistificare, în care unui termen, în speță Bunăstare, i se dă un conținut de la o altă noțiune, în cazul acesta Dependenta de Ajutor Economic, raționamentul bazat pe această mistificare devenind astfel un sofism. Despre acest gen de mistificare stângistă vorbise de fapt încă de la începutul anilor 1950 Eugen Ionescu în piesa sa Tueur sans gage (Ucișag fără simbricie), unde paroxismul absurdului stângist în acest domeniu este rezumat în firoasa lozincă: "Să mistificăm mistificările mistificatorilor noștri!" Atmosfera aceasta a pierdut însă din interes în fața publicului larg în anii 1980, când fenomenele la zi au fost fenomenul yuppiei, telefoanele mobile și crășurile bancare. La sfârșitul deceniului a căzut Zidul Berlinului, iar în anii 1990 au căzut multe alte ziduri și ideologii. În tot acest timp, grupul ABBA a rămas mereu credincios propriului său stil, indiferent de spiritul timpului, uneori jucând un rol mai activ în viața publică, alții unii mai puțin activ. Dar ABBA a continuat să facă parte din viața poporului suedez chiar și atunci când au înaintat în vârstă. Generațiile mai tinere i-au redescoperit, audiența lor de astăzi fiind constituită atât din cei ce sunt copii acum, cât și din cei ce au fost copii în 1974, de exemplu. Fenomenul ABBA refuză să moară și pare a fi mai puternic acum decât oricând. Mai mult, succesul grupului ABBA a pavat drumul reușitei internaționale și altor artiști muzicali din Suedia, ca de exemplu Dila, Roxette și Robyn, făcând astfel ca industria de muzică ușoară internațională să devină unul dintre cele mai importante domenii de succes din economia Suediei.

Și totuși, nici un alt grup muzical suedez nu avut un așa de mare impact internațional cum au avut ABBA, care au făcut mai multe turnee mondiale și ale căror discuri se găsesc încă în circulație în lumea întreagă. Cel mai recent eveniment cu răsunet internațional legat de creația grupului ABBA îl constituie musical-ul Mamma Mia! Care a avut premieră la Londra în primăvara anului 1999. Dar cine sunt de fapt cei din grupul ABBA? Grupul ABBA este, sau de fapt a fost, format din două fete (Frida și Agneta), doi băieți (Björn și Benny) și un manager (Stikkan Andersson).

Anni-Frid Lyngstad, cunoscută ca Frida, s-a născut la 15 noiembrie 1945 în Norvegia. Debutul muzical l-a avut la vârsta de 12 ani la o serată organizată de Crucea Roșie. La 14 ani a început cariera de solistă vocală în orchestra de dans Ewakk Ek's Quintet. În 1969 ia parte la finala națională suedeză pentru Concursul de Cântece Eurovision și îl întâlnește pe Benny Andersson. În 1970, Frida și Benny, Agneta și Björn au realizat spectacolul Festfolk (Logodnicii). Agneta Fältskog s-a născut în orașul Jönköping din Suedia în 1950. A început să ia lecții de pian la vârsta de 7 ani și, devenind în curând o pianistă talentată, a cântat la pian și în biserică din orașul său natal. La vârsta de 13 ani, împreună cu două prietene, constituie primul său grup de muzică ușoară, intitulat The Cambers. Are atunci ca artist favorit pe Connie Francis. După terminarea școlii generale în 1965 intră în orchestra de dans a lui

Bernt Enghardt. În 1967 scoate primul său disc. În 1969 îl întâlnește pe Björn Ulvaeus, cu care se logodește în 1970. În același an, împreună cu Anni-Frid, constituie grupul de acompaniament vocal la discurile realizate de Björn și Benny. În 1971 face turneuri muzicale împreună cu Björn și Benny și se căsătorește cu Björn în iulie același an.

Björn Ulvaeus s-a născut la 25 aprilie 1945 la Göteborg. În 1962 a organizat un grup care cânta muzică folklorică americană. Stikkan Andersson i-a remarcat la un concurs muzical transmis la radio și le-a oferit un contract pentru un disc la firma sa, Polar. Tot Stikkan Andersson le-a dat numele de Hootenanny Singers. În iunie 1966, Björn îl întâlnește pe Benny pentru prima dată și la scurt timp după aceasta ei scriu primul lor cântec compus împreună, Isn't Easy To Say. Mai mult, în 1969 cei doi împreună cu Bengt Bernhag pun bazele editurii Union Songs. În primăvara anului 1970 apare primul disc al lui Björn și Benny, intitulat She's My Kind Of Girl. Primul și singurul lor album a fost realizat în același an și se numea Lycka (Fericire). În el erau prezente atât Agneta Fältskog, cât și Anni-Frid Lyngstad, amândouă ca fundal muzical. Aceasta este prima dată când cei patru apar împreună pe un album.

Fața invitației la expoziția ABBA - the Exhibition.
© Nordiska Museet.

Benny Andersson s-a născut la 16 decembrie 1946 în Stockholm. La vârsta de șase ani a primit un acordeon și a început să cânte împreună cu tatăl său de la vârsta de zece ani. În ceea ce privește educația muzicală, el este autodidact. În 1964 s-a alăturat la formația The Hep Stars. A compus mai apoi cântecele de mare succes No Response și Sunny Girl. În primăvara anului 1969 o întâlnește pe Anni-Frid Lyngstad. S-au logodit în toamna aceluiași an și el începe să producă discurile lui Anni-Frid. Compune cântece împreună cu Björn, din toamna lui 1969 sub numele de Björn & Benny. Primul lor succes în calitate de compozitori a fost Ljuva sextital (Dulcele deceniu șase), cântat de Brita Borg.

Stig Andersson, cunoscut mai ales sub porecla de Stikkan, s-a născut în localitatea Hova din provincia Västergötaland în 1931. A intrat în afaceri și în muzică de foarte tânăr și și-a câpătat repede o mare reputație în aceste domenii. Stikkan a întemeiat editura Sweden Music, care a avut un succes rapid, ceea ce l-a făcut să se ocupe de editare muzicală cu normă întreagă. El a mai fost și unul dintre cei mai productivi autori suedezi de texte de cântece din toate timpurile. În 1963 a fondat compania de discuri Polar împreună cu Bengt Bernhag. Primii artiști care au fost contractați au fost grupul Hootenanny Singers, unul din membrii acestui grup fiind Björn Ulvaeus, pe atunci în vârstă de 18 ani. În februarie 1973, cei patru au constituit grupul cu numele de Björn & Benny, Agneta & Anni-Frid și au participat la finala națională suedeză a Concursului de Cântece Eurovision, unde s-au clasat pe locul al treilea cu cântecul Ring, Ring. Succesul acesta, care

urma primului disc lansat de ei împreună în 1972 cu melodia People Need Love, i-a făcut cunoscuți în rândurile publicului larg, dar numele grupului era prea complicat. Stikkan Andersson, managerul lor deja pe atunci, a povestit următoarele:

"Când vorbeam cu jurnaliștii, mă plictisiam repetând de fiecare dată toate numele lor. Așa că, mai în joacă, am început să-i numesc ABBA, folosind inițialele prenumelor lor. În curând, ABBA a rămas singurul lor nume de referință apărut în presă. Consider că numele este foarte bun în perspectivă internațională. Merg în toate limbile." Și astfel, în septembrie 1973, s-a născut grupul ABBA. Succesele la public s-au înșirat unul după altul: Waterloo (imprimare în album în septembrie 1973, primul loc la concursul de selecție în Suedia pentru Concursul de Cântece Eurovision la 9 februarie 1974, primul loc la Concursul de Cântece Eurovision de la Brighton la 6 aprilie 1974), albumul ABBA (cuprinzând Mamma Mia și SOS, lansat la 25 aprilie 1975; filme scurte pe video cu Mamma Mia și I Do, I Do, I Do, I Do, I Do prezentate la televiziune în Australia au declanșat ABBA Mania, care a durat acolo până la jumătatea anului 1977), Fernando (lansat în martie 1976), Dancing Queen (lansat la 18 iunie 1976, cu ocazia nuntii regelui Carol XVI Gustav al Suediei cu domnișoara Silvia Sommerlath), albumul Arrival (cuprinzând și Money, Money, Money, lansat la 11 octombrie 1976), albumul ABBA - The Album (incluzând The Name of The Game și Thank You For The Music, lansat la 12 decembrie 1977), albumul Voulez-Vous (pe care se află și cântecele Voulez-Vous și Chiquitita, lansat la 23 aprilie 1979), albumul Super Trouper (care include și cântecul Happy New Year, lansat la 3 noiembrie 1980), albumul The Visitors (cu cântecul Like An Angel Passing Through My Room, lansat la 30 noiembrie 1981) și, la sfârșit, albumul The Singles - The First Ten Years (lansat la 8 noiembrie 1982). După aceea, ABBA se destramă, cei patru membri ai grupului reunindu-se pentru ultima dată în public la 16 ianuarie 1986, când au participat la televiziunea suedeză într-un program dedicat lui Stig "Stikkan" Andersson. La 21 septembrie 1992 este lansat CD-ul ABBA Gold, care este o compilare a vechilor succese din perioada 1972-82. ABBA Gold este albumul lor care s-a vândut în cele mai multe exemplare. La 31 octombrie 1994 s-a lansat boxa de CD intitulată Thank You For The Music, un set de discuri CD care cuprinde atât vechile cântece de succes ale lor, cât și un mare număr de cântece care nu mai fuseseră imprimate pe disc mai înainte. Interesul mereu viu pentru muzica grupului ABBA i-a determinat pe Björn și Benny să monteze musical-ul Mamma Mia!, bazat pe cântecele de succes ale lor și care a avut premieră mondială la Londra la 6 aprilie 1999.

Cum trebuiesc tratate cântecele grupului ABBA? Ce părere au membrii grupului despre aceasta? Iată cum s-a exprimat în acest sens unul dintre ei, Benny: "Multe dintre cântecele noastre sunt puțin ciudate. Și făcute cu un clinchet umoristic, așa cum ne sună nouă ele în ureche. Un cântec ca Money Money Money, de exemplu, nu este de loc gândit ca să fie luat în serios. Intenția noastră este ca el să fie ironic."

Toate evenimentele la care au participat membrii grupului ABBA au fost documentate începând cu anul 1978 de către fotografatul Anders Hanser. Expoziția de la Muzeul Nordic prezintă o mare parte dintre fotografiile unice ale acestuia. Anders Hanser a pregătit pentru expoziție și o mare și atocuprinzătoare prezentare de diapozitive cu multe fotografii luate grupului ABBA, proiectate zilnic și acompaniate de muzica grupului ABBA. În legătură cu inaugurarea expoziției a fost lansată o carte despre ABBA cu texte de Carl Magnus Palm și peste 500 de fotografii realizate de Anders Hanser, intitulată De la ABBA Mania la Mamma Mia!. Iar interesul public a fost copleșitor, lucru ce a provocat prelungirea cu mult a perioadei de expunere.